

אדר תשפ"א

אמונה
למעשה
ביטחון
בתקופת
הקורונה

בלבבי משכן אבנה

השיעורים של הרב זמינים ב"קול הלשון"

073.295.1245 | ישראל | 718.521.5231 USA

אמונה למעשה - ביטחון בתקופת הקורונה אדר תשפ"א

ונהפוך הוא - כח הפיכה

חודש אדר יש לו כוח מיוחד, שנקרא כמו שידוע "ונהפוך הוא" - מה שהיהודים בתחילה נרדפו על ידי המן נתהפך הכול לטובה.

רבותינו מלמדים אותנו שהכוח של "ונהפוך הוא" הוא לא היה חד פעמי בעניין של גזירת המן להשמיד ולהרוג את היהודים, אלא זהו כוח כללי של "ונהפוך הוא", שמיוחד לחודש אדר, שבכל חודש אדר מה שמתגלה בו מאיר בו כוח של הפיכה, ונהפוך הוא.

איפה יש בתורה עניין של הפיכה? בסדום.

הקב"ה גזר כליה על סדום וחמשת הערים, והם נתהפכו. הקב"ה יש לו הרבה דרכים איך להשמיד, יש הרי כמה וכמה דוגמאות בתורה שכאשר הקב"ה רוצה להשמיד הוא יכול להשמיד בכל מיני דרכים וצורות. הדוגמא הפשוטה והבהירה לכך היא דור המבול. הקב"ה רוצה להשמיד את העולם, הוא משמיד אותו באופן של ריבוי של מים. מהשמיים ירד מבול, נפתחו מעיינות תהום רבה מלמטה והעולם נחרב כמעט לחלוטין.

כאשר הקב"ה רוצה להחריב את סדום - הוא הופך את סדום, מתגלה כוח של הפיכה.

הכוח הזה במדרגה ששייכת אצל בני ישראל נקרא חודש אדר, פורים, שם מתגלה כוח של ונהפוך הוא, הדברים מתהפכים.

המהפך בעולם בשנה האחרונה

כמו שידוע לכולם, לפני כשנה, בערך בחודש אדר, כאן בארץ ישראל בוודאי, משהו התהפך בעולם, משהו השתנה. העולם שהיה לפני כן והעולם שקיים מחודש אדר שנה שעברה - הוא לא אותו עולם.

הייתי במוצאי שבת הקודם אצל המשגיח הצדיק רבי דן סגל, והוא אמר: יש בני אדם שחושבים שיש עכשיו תקופה שיש נגיף, הנגיף יעבור - ימצאו חיסונים, ימצאו תרופה, ילבושו מסיכות, יעשו ריחוק, בסוף העולם יעבור גם את זה. אבל הוא אמר, אמרתי לכם ואני אומר עוד פעם, העולם לא יחזור למה שהיה. מה בדיוק יהיה? אני לא יודע, אבל העולם לא יחזור למה שהיה. הכוח שהאיר בעולם הוא כוח של "ונהפוך הוא", הקב"ה התחיל להפוך את העולם, הוא עוד לא הפך אותו לגמרי, אבל הוא התחיל להפוך אותו.

כמובן, אפשר להסתכל על ההפיכה הזו בכמה הסתכלויות ובכמה מבטים, ולראות בזה כמה חלקים. כאן נתבונן במבט אחד פשוט ומעשי לכל אחד ואחת.

עד לפני ההפיכה האחרונה הזו, אדם היה יכול לתכנן תכנונים, לחשוב מה הוא יעשה בשבוע הבא, מה הוא יעשה בעוד חודש, מה הוא יעשה בעוד שנה, איזה מקצוע ילמד, איזה עסק יפתח, איפה הוא יגור, לאן הוא יטוס, ועוד ועוד דוגמאות לרוב.

לא תמיד כל התכניות יצאו לפועל, פעם יותר ופעם פחות, אבל היו לו הרבה תכניות.

והדבר הזה הרי השתנה לגמרי. אדם מתכנן בשבוע הבא ללכת לקנות לעצמו נעליים, הוא בטוח שהחנות פתוחה? הוא יודע מה יקרה עד יום ראשון הבא?

כמה אנשים חשבו לטוס לפסח לחוץ לארץ? מישהו יודע באמת אם יהיה אפשר לטוס או לא? רוח הקודש.

בני אדם תכננו לגור שנה כאן ולחזור בחזרה לחוץ לארץ, לפתוח עסקים ועוד כל מיני דברים.

כמה בני אדם השקיעו לפני שנה הרבה מאוד בשביל לפתוח חנות או עסק או בית מלון? יש אנשים שהשקיעו מיליונים בשביל לפתוח בית מלון, פתחו אותו, ומה קרה? כמה הייתה התפוסת בבתי המלון בחודש האחרון ביחס לשנה שעברה? כמעט אפס אחוז.

אז בן אדם השקיע מיליונים, שעות, מחשבות, אולי אפילו במשך כמה שנים תכנן את כל התהליך, לוקח הרבה מאוד זמן להקים בית מלון. ומה קרה ברגע שהבניין כבר היה גמור והכול מוכן לפעולה? הכול נסגר, אין תיירים מהארץ, חלק מהזמנים אי אפשר להגיע מחוץ לארץ, הכול השתנה.

אפשר כמובן להביא עוד הרבה מאוד מקרים, אבל המכנה המשותף של כולם הוא שאם עד לפני שנה יכולנו לתכנן, גם כן לא לגמרי, אבל בטווח מסוים ובהיגיון מסוים יכלו לתכנן לא מעט את מה שיהיה, בשנה האחרונה האפשרות לתכנן תכניות הולכת ומתדלדלת, האדם כמעט לא יודע מה לתכנן הלאה.

עופל - לא רואים למרחוק

רבותינו ממשילים את זה באופן מעשי, בצורה חושית. אדם שהולך ברחוב ביום בהיר צח, רואה טוב למרחק. הוא הולך ביום סגרירי כשיש עננים, בחורף ביום גשום בארבע אחרי הצהריים כבר נראה כאחרי השקיעה, רואה הרבה פחות טוב.

ומה קורה ביום שיש ערפל? רואים עוד פחות טוב. ומה קורה כאשר יש ערפל סמיך? זה לא מצוי הרבה אבל זה קיים, מי שנוהג ברכב יכול לראות את זה טוב, בערפל רגיל הוא נוסע במהירות לתוך הערפל, אבל כאשר יש ערפל חזק אי אפשר לנסוע מהר רק אור אפשר לראות בערפל, וגם את האור רואים לא כל כך ברור.

בערפל סמיך אפשר לראות רק את המרחק הקרוב ביותר שסמוך אלי, ככל שאני רוצה לראות רחוק יותר, יותר קשה לי לראות.

אז מה עושים כאשר יש ערפל סמיך? רואים רק ממש קרוב, מתקדמים עוד טיפה ואז רואים קדימה יותר, מתקדמים עוד טיפה ורואים קדימה יותר, כך לאט לאט מתקדמים עד שרואים את מה שרואים ומגיעים.

זה המשל, והנמשל הוא ברור מאוד. אם אדם היה מתכנן בשנים הקודמות לעוד שנה, שנתיים, שלוש, חמש - הוא היה מתכנן, לכמה זמן אפשר עכשיו לתכנן דברים? לזמן מאוד מועט, מאוד קצר. זה נקרא ערפל כבד.

רבותינו אומרים, מה שנאמר במשה רבינו "ומשה ניגש אל הערפל" - כי שם האלוקים. משה רבינו עולה לקבל תורה מהבורא יתברך שמו, מה יש שם? ערפל, לא רואים ברור מה יהיה השלב הבא.

אם לא רואים ברור מה יהיה השלב הבא, אז הרבה יותר קשה לתכנן.

חוסר היכולת לתכנן לטווח רחוק

אז מה סדר החיים החדש שאותו אנחנו צריכים לבנות?

בסדר החיים שהכרנו עד עכשיו, יש מערכת, לומדים כך וכך שנים ומקבלים תעודה, מחפשים עבודה, מחפשים זיווג, בונים בית, יש כאלו שמקימים עסק, בודקים היכן טוב לגור, כל אחד ואחד והתכניות שלו.

אבל אם לא יודעים מה השלבים הבאים, איך אפשר לתכנן את החיים? איך אפשר לבנות חיים אם לא יודעים מה יהיו השלבים הבאים?

מי אמר איזה נגיף יהיה לאחר מכן? מי יודע כמה מוטציות יהיו? מה יקרה אם התהליך הזה ימשיך חצי שנה וייגמר? יותר קל, ואם הוא ימשיך כמה שנים? כמה אנשים יקרו כלכלית? כמה מפעלים יפסיקו?

ניתן דוגמא פשוטה מאוד. בנו הרבה מאוד מקומות של משרדים, היום רוב האנשים שעובדים במשרדים - עובדים מהבית, אי אפשר ללכת.

אז מה זה גורם? שיש הרבה בניינים ריקים, כל מה שתכננו ותכננו הולך ומשתנה, אז איך אדם יכול לבנות לעצמו עכשיו חיים חדשים?

זוג התחתן בחוץ לארץ, תכנן אחרי החתונה לבוא ללמוד שנה בארץ ישראל, להתעלות כאן ברוחניות, הוא כבר קנה כרטיס. אבל עד שהגיע יום הטיסה מה קרה? סגרו את הטיסות.

אז איך אפשר יותר לתכנן? אי אפשר. אז מה צורת החיים שהאדם יחיה מכאן ואילך? לא יהיו לו שאיפות, הוא לא יתכנן דבר ולא יעשה כלום? ודאי שלא, זה לא הדרך הנכונה.

צדיק באמונתו יחיה

אז איך כן הדרך לחיות? הדרך הנכונה והאמתית היא על פי דרשת הגמרא במסכת מכות דף כד "בא חבקוק והעמידן על אחת, וצדיק באמונתו יחיה".

אומרים רבותינו על מתי בעיקר אמר את זה חבקוק הנביא? על הדורות האחרונים, על הדור האחרון.

צדיק באמונתו יחיה.

אמונה נקראת אמונה, מלשון מה? מה פירוש המילה אמונה? מה פירוש הדבר להאמין? נאמן - קל מלך נאמן, על מי שאני מאמין הוא נאמן, אם הוא לא נאמן אני לא יכול להאמין לו.

אבל פירוש המילה עצמה, אומרים רבותינו שזה כתוב במגילת אסתר: "ויהי אומן את הדסה, ותהי לו לבת". כך נאמר מרדכי ביחס לאסתר המלכה.

"ויהי אומן את הדסה" - הדסה היא אסתר. מה פירוש המילים "ויהי אומן את הדסה"? מה זה אומן? אומן זה מגדל.

כי אין לה אב ואם, מה עשה מרדכי? לקח אותה אל ביתו וגידל אותה כאב ואם.

לפי זה מה זה אומן? מגדל. מה זה אמונה? אדם שחש שמי שמגדל אותו הוא הקדוש ברוך הוא.

נתבונן יותר. כאשר ילד או ילדה קטנים הולכים עם אמא, על דרך כלל הם לא מעיזים להתרחק ממנה וללכת רחוק, וגם אם הם רצים קצת קדימה הם כל הזמן מסתכלים אחורה להיות בטוחים שהם רואים את אמא, שיש להם על מי להישען.

למה הם לא בורחים, למה הם לא הולכים יותר מדי רחוק? מה הסיבה? הם מפחדים לעזוב של אמא, להינטש לבדם, אבל הם גם מפחדים כי הם לא מכירים את הדרך לאן ללכת. רבותינו ממשילים את זה לאדם שהולך עם כלב, והכלב הולך לפניו. הכלב יודע לאן ללכת? לא, אז עד איפה הכלב יכול ללכת לפניו? עד שמגיעים לצומת, לפרשת דרכים. כשהוא מגיע לפרשת דרכים הוא ממתין לבעלים לראות אם לפנות ימינה או שמאלה, הוא לא יודע לאן ללכת. אם כן, למה ילד מחכה לאמא? כי הוא לא יודע לאן ללכת. היא יודעת הוא סומך עליה שהיא תדע לאן ללכת והוא מחכה עד שהיא תגיע והוא ידע לאן ללכת. לפי זה, מהי למעשה אמונה? אדם לא יודע לאן ללכת, אז מה הוא עושה כשהוא לא יודע לאן ללכת? הוא נמצא עם הבורא עולם, כמו ילד קטן עם אמא, למקום שאמא מוליכה אותו לשם הוא הולך. כך גם הולכים עם בורא עולם, לאן שבורא עולם מוליך את האדם לשם הוא הולך.

שינוי הנהגת העולם

וכאן יש שינוי מהותי בין החיים שהכרנו עד לפני שנה לבין החיים שאנחנו מכירים היום. ודאי שזו הייתה תמיד האמת, אבל עכשיו זה הרבה יותר מוכרח למעשה. אם עד לפני שנה היה יותר קל לתכנן מה אני אעשה בתשפ"ב, בתשפ"ג, יש כאלה שכבר חושבים על ת"ת מה הוא יעשה, פותחים חסכונות וחשבונות, וחושבים מה יהיה בעוד עשרות שנים... אבל ככל שהדברים הולכים ומשתנים, אז באיזה אופן צריך להיות הסדר הפנימי של החיים? באופן של "צדיק באמונתו יחיה". אומן, אמונה. במי האדם מאמין? בבורא עולם. ואז באיזו צורה הוא מנהל את החיים? מה לעשות היום פחות או יותר אנחנו יכולים לדעת? היום, עכשיו, לא תכניות לעתיד, היום ועכשיו אפשר לדעת יותר. מה לעשות מחר פחות או יותר אפשר לדעת? כן, מה לעשות בעוד חודשיים? כנראה לא ברור, בנתונים של היום. יש לי ילדים בלי עין הרע, אני יודע אם הם ילמדו השבוע במוסדות או לא? לא, כל יום לא יודעים. הולכים לישון בלילה, לא יודעים אם הממשלה בשתיים לפנות בוקר החליטה שהיום כן לומדים או היום לא לומדים, ככה זה נראה. אז איך צריכה להיות צורת החיים? האדם מתכנן את העתיד הקרוב ביותר, את הטווח הקרוב ביותר, וכל פעם הוא סומך על הקב"ה שיכוון אותו מה לעשות בצעד הבא.

הדברים כאן הם לא רעיון, לא רק כיוון מחשבה, אלא דרך חיים שהקב"ה מכוון אותנו אליה עם השינוי שנעשה בעולם.

על דרך כלל אנחנו רגילים שמה שהיה הוא שיהיה, גדלנו, העולם ממשיך, כל אחד מחפש למצוא את עצמו היכן שימצא את עצמו. אבל כאן העולם משתנה.

אם העולם משתנה פירושו של דבר שהנהגת הבורא יתברך שמו שמנהיג את עולמו השתנתה.

יודגש עוד פעם, אין זה שקרו כל מיני מאורעות מורכבים, יותר נעימים ופחות נעימים, יש אנשים חולים ויש בריאים, ורחמנא לצלן יש כאלה שעזבו את העולם. לא זה המבט הנכון, המבט הנכון הוא לגמרי שונה: יש כאן הנהגה חדשה. בורא עולם שינה את ההנהגה של העולם.

בחיצוניות יש נגיף, יש שינויים מעשיים, אבל כל זה הוא מחמת שהמנהיג שינה את ההנהגה.

משל למה הדבר דומה? אם נוסעים לכיוון דרום מגיעים למקום אחד, נוסעים לכיוון צפון מגיעים לכיוון אחר.

כשנוסעים לדרום רואים נוף של דרום, כשנוסעים לצפון רואים נוף של צפון, רואים משהו אחר.

הקב"ה כביכול סיבב את ההגה ועכשיו רואים עולם אחר. לא אותו עולם שראינו עד היום, הוא העולם שאנחנו רואים מכאן ואילך.

כאן נצרך שינוי מחשבה, שינוי תודעה ושינוי למעשה. אם המרכיב של החיים שלנו עד היום היה תכניות לעתיד הקרוב, תכניות לעתיד הרחוק וכך לאט לאט לבנות את החיים, מכאן ואילך אנחנו עדיין יכולים לנסות לתכנן תכניות אבל נקרא להם על תנאי.

אם זה יסתדר - זה יסתדר, ואם זה לא יסתדר - אז יהיה עולם אחר לגמרי.

כל התכניות שאנחנו ננסה לתכנן לעתיד הרחוק יהיו על תנאי.

ההכרח באמונה חושית

האמת היא שההסתכלות הזו הייתה צריכה להיות תמיד. מדוע? מסיבות פשוטות מאוד, הרי גם אם האדם מתכנן, אין בכוחו בהכרח להוציא את הדברים לפועל, הרי הקב"ה מנהיג את העולם. ובפשטות, הרי אנחנו אומרים בכל יום אני מאמין בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה אחכה לו בכל יום שיבוא.

אנחנו מאמינים שהמשיח יכול לבוא היום? כן. ואם הוא יבוא היום, התכניות שתכננו להמשיך הם יכולים להמשיך? ודאי שהכול ישתנה. אז כל התכניות שהיינו צריכים לתכנן עוד לפני השנה

האחרונה, באיזה אופן האדם היה צריך לתכנן? אם המשיח לא יבוא אז הוא יעשה כך, ואם המשיח יבוא אז הוא יעשה את זה אחרת.

ידוע שה"חפץ חיים" (כמדומה שעליו מסופר) כשהוא עשה חתונה לבן שלו, הוא כתב בהזמנה החתונה תתקיים לדוגמא בראדן, אם לא יבוא משיח, אבל אם יבוא משיח, איפה החתונה תתקיים? בירושלים עיר הקודש.

אבל הוא כתב עוד יותר, הוא לא כתב היא תתקיים בראדן ואם המשיח יבוא היא תתקיים בארץ ישראל, אלא איך הוא כתב? החתונה תתקיים בירושלים ואם חס ושלום לא יבוא משיח אז היא תתקיים בראדן. זה נקרא יהודי אמיתי, שחי נכון את החיים.

כמובן הדרך הזו הייתה נכונה תמיד, אבל עכשיו הקב"ה מנהיג את ההנהגה הזו בגילוי בפועל.

אף אחד לא יודע מה יהיה ואיפה יהיה, פעם אם אנשים היו מתכננים חתונה, כמה סיכויים היה שהחתונה לא תתקיים? נמוכים מאוד, היום כמה חתונות לא היו? פתאום החתן חולה והכלה אולי חולה, חתונות שלמות לא התקיימו. הזמנות לחתונה בכלל לא כולם שולחים, ויש שכותבים בהזמנה איפה תהיה החתונה - במקום אשר יבחר ה'.

ומדובר על חתונה, לא על פרט קטן כמו לא לקנות נעליים לא לקנות משקפיים. כמה זמן בני אדם מתכננים חתונה, כמה משקיעים, כמה מאמצים, כמה מחשבה, כמה אנשים התכוונו להגיע לאותו יום? שלוש מאות ארבע מאות מוזמנים, והכול ברגע אחד נדחה. יש אנשים שהגיעו לאולם ומצאו שהאולם סגור, כי החתן לא יכול להגיע.

אי אפשר לתכנן אפילו דברים פשוטים, הקב"ה סובב את ההגה, שינה את ההנהגה של העולם.

אני עכשיו מתפלל בעזרת ה' שהחתונה תהיה במקום שה' רוצה, בזמן שהוא רוצה ושהכול יהיה על הצד היותר טוב. לתכנן בוודאות? אי אפשר, בשום פנים ואופן.

ההכרח לחיות עם ביטחון

הדברים שאמורים כאן הם לא התעוררות או רעיון, זה שינוי הנהגה שה' שינה את העולם, ומכאן ואילך כל אחד מאיתנו צריך לקבל מחשבה חדשה לחיים.

כמו שאדם שלא שמר תורה ומצוות ויום אחד בשעה טובה נתעורר ליבו וקיבל על עצמו תורה ומצוות, אז הוא משנה את צורת החיים שלו, כך גם מעין כך הקב"ה שינה את העולם, ומתחיל שינוי של חיים באופן מעשי.

לחידוד הדברים יותר, יש אמונה ויש ביטחון, אומר הרמב"ן מה ההבדל בין אמונה לביטחון? אמונה זה מה שהאדם יודע בשכלו ואף מרגיש בלבבו, מה זה ביטחון? כשהוא נוהג כך למעשה. כל אחד מאיתנו ידע גם קודם לכן בוודאות שהעולם יכול להשתנות כל רגע, וכל מה שנתכנן לא בהכרח שייצא לפועל.

אבל האם על דרך כלל רוב בני האדם התנהגו כך למעשה? נראה שלא כל כך.

עכשיו הקב"ה לא מוליך אותנו רק באמונה, הוא מוליך אותנו בביטחון. ואין לנו כמעט אפשרות אחרת לחיות, אם לא נתנהג כך למעשה. זה נקרא ביטחון, הוצאה של האמונה מהכוח לפועל. הקב"ה מנהיג אותנו בחיים שמכריחים לבטוח עליו, ממש מכריחים לבטוח בו, יום יום שעה שעה, באופן המעשי לגמרי.

צורת החיים בדרך האמונה למעשה

איך הדברים באים לידי ביטוי למעשה, באופן שהקורא את המאמר יצא עם תועלת ממשית

ראשית, התועלת ההסתכלותית המחשבית, שינוי המבנה של המחשבה.

למעשה, כל אחד ואחת הרי מתכנן תכניות, מחר בבוקר אני אעשה כך וכך שבוע הבא כך וכך, אי אפשר בלי לתכנן תכניות.

צורת המחשבה צריכה להיות שאנחנו מתכננים תכניות, אבל מתוך מחשבה שכל התכניות שנתכנן הם על ספק, יכול להיות שכן ייצאו לפועל ויכול להיות שלא.

מי יקבע אם זה ייצא לפועל או לא? המדינה? הממשלה? לא.

מי יקבע אם זה ייצא לפועל? ה' יתברך בלבד.

ומה יקרה אם עשר דקות או לילה קודם פתאום יתברר שאנחנו לא יכולים לעשות את אותה תכנית שסיכמנו? משנים עכשיו לתכנית אחרת.

זה נקרא ללכת בערפל.

כל התכניות שאנחנו מתכננים מכאן ואילך צריכים להיות באופן הזה. לא מדובר על העתיד הרחוק, אלא אפילו על השבוע הבא, על עוד חודש, על עוד חודשיים.

למשל מפרסמים בעיתון נופש בתאריכים מסוימים, איך יודעים אם זה יהיה או לא? כל מי שמתקשר לקבוע נופש - אינו קובע זאת בוודאות אלא על ספק.

אז יש בן אדם שאומר: "אוי, כבר אי אפשר לסדר כלום, הכול כאן בעיות, קבענו וברגע האחרון התבטל, כבר סידרנו את הדברים, הדברים לא מסתדרים". זה אדם שרואה את הדברים בצורה חיצונית.

אבל מה הצורה הפנימית? נניח שהחלטנו כן לקבוע נופש, באיזה אופן בנפש קובעים את הנופש? אם ה' רוצה יהיה נופש, ואם ה' לא רוצה באותו יום נעשה משהו אחר.

כך מתכננים לאט לאט את החיים בכל שלב ושלב. הכוח הזה מצריך בנפש האדם הסכמה לשינויים מהירים שקורים מהיום למחר, ולכך שמראש אין שום יציבות חיצונית.

היציבות האמיתית בנפש האדם

לאחר שהוסבר איך עושים את זה למעשה, נתבונן יותר עמוק בכוח הנפש.

כל אדם זקוק להרגיש שיש לו יציבות, אם אין יציבות הנפש מרגישה שהיא תלויה באוויר.

דבר שיושב על הקרקע הוא יציב, הוא קיים, דבר שמתנועע באוויר הוא בלתי יציב.

נפש האדם ביסודה תובעת קביעות, תובעת יציבות.

אם זו צורת החיים אז מאין יהיה לנו יציבות בעולם היום? הרי כל הזמן הדברים משתנים, אם כל הזמן הדברים משתנים אז אין לנו יציבות על מה להישען.

איך אפשר לחיות בצורה הזו?

כאן יש את ההגדרה העמוקה מאוד של החיים.

מהי היציבות הגמורה ביותר שישנה? רצון הבורא יתברך שמו. זה הכוח היציב ביותר שיש בעולם, שאר כל הדברים כולם אינם יכולים להיות יציבים לגמרי.

מי שבונה את היציבות של החיים על הכסף שיש לו, על הכוחות הגופניים שיש לו, על הכישרונות שיש לו או כל דבר אחר - ברגע אחד זה יכול להילקח ממנו, כסף בא כסף הולך, כישרון - רחמנא לצלן חולי אחד קטן והאדם כבר לא יכול לפעול, הנסיבות יכולות להשתנות ברגע.

מהי היציבות העמוקה בחיים שעליה האדם יכול לבנות? רצון הבורא יתברך שמו כי אין בלתו, זה הדבר היציב ביותר שקיים בעולם.

זה נכון שרוב בני אדם לא רגילים לחשוב כך, ולא רגילים לחיות כך למעשה.

אבל אין זה דבר חדש שכך צריכה להיות ההסתכלות, אלא שכיום ה' סובב את ההגה, הוא שינה את הנהגת העולם, והוא מסביר לכל אחד ואחת מאיתנו מהי ההנהגה שהוא מנהיג, ומהי הדרך לחיות בזמן הזה, איך לעבור את כל התהליכים האלה בצורה הנכונה.

היציבות שישנה כאן היא מה שהאדם יציב ברצון הבורא יתברך שמו, לפי מה שה' ירצה.

הצורה הפנימית של החיים שלתוכה נכנסנו - בעל כורחנו, אבל מי שזוכה זה יהיה ברצון - היא חיים שהאדם חי את מה שה' רוצה, ואם הוא חי את מה שה' רוצה אז הוא יציב ברצון ה'.

אבל אם הוא יבנה לעצמו מערכת של רצונות, הוא לא יכול לתכנן הרבה, וחלק מהדברים לא יקרו והנפש תהיה מלאה בהרבה עוגמת נפש.

השמחה האמיתית הפנימית

"משנכנס אדר מרבים בשמחה" - מהי השמחה האמיתית הפנימית שישנה?

יש לאדם נעליים חדשות, בגד חדש, משקפיים - זה עיקר השמחה? לא, ודאי שגם בזה יש שמחה, אבל האם זה עיקר השמחה? לא.

מהו עיקר השמחה? כשאדם מחובר לרצון הבורא יתברך שמו באמת, הוא הולך איתו כמו אדם שהולך בערפל ומתקדם לאט לאט, ומרגיש שמחה, מרגיש מרוצה במה שה' רוצה, זו השמחה האמיתית שישנה בחיים.

זה הסוד שמתגלה בשמחה של חודש אדר.

חודש אדר כפי שנאמר בהתחלה זה "ונהפוך הוא", הדברים מתהפכים. ההפיכה בעולם התחילה באדר אבל היא הסתיימה בסוף אדר? לא, מה קרה בכל השנה כולה? הכול ממשיך להתהפך.

ואז, כמו שיש "משנכנס אדר מרבים בשמחה", אז אם ה"ונהפוך הוא" לא הפסיק, גם השמחה צריכה להמשיך לכל השנה כולה.

אצל מי השמחה תמשיך לכל השנה כולה? אצל מי ששמח ב"ונהפוך הוא".

מי שאצלו ה"ונהפוך הוא" זה רעשנים ותחפושות, אז זה נגמר מהר, אחרי כמה ימים הכול הלך.

אבל מי ששמח ב"ונהפוך הוא", כלומר שמח בכך שה' הופך את הדברים ואין לו יציבות במציאות עצמה אלא ברצון הבורא יתברך שמו, והוא שמח בזה, אצלו השמחה תתפשט לכל השנה כולה.

אפשר להרחיב בדברים עוד הרבה, אבל העיקר הוא הנקודה השורשית להבין שהעולם השתנה ואיך נכון לחיות מכאן והלאה.

מי שרואה את זה במבט החיצוני - זה סבל, זה כאב, זה חוסר יציבות.

מי שרואה את זה במבט הפנימי - זה הפוך בדיוק. אם עד עכשיו תלינו את תקוותינו ואת היציבות שלנו בכל מיני דברים חומריים - עכשיו היציבות נקייה, עכשיו היא אצל בורא עולם.

יזכה אותנו הבורא יתברך שמו שנתלה כל אחד תקוותינו, תכניותינו וכל עתידנו ברצון הבורא יתברך שמו, וכל התכניות שאנחנו מתכננים לעתיד, נתכנן אותם בצורה של ספק, אם ה' רוצה יהא כך ואם הוא לא רוצה באותו יום נעשה משהו אחר. לאט לאט זה יקשור אותנו עמוק עמוק אליו יתברך, זה הביטחון השלם בבורא יתברך שמו.

זה ההכנה לגאולה השלמה במהרה בימינו, שנזכה לה בעזרת ה' עוד היום הזה.

[דרשות 135 אמונה למעשה - בטחון בתקופת הקורונה אדר תשפ"א]



שיעורי מורנו הרב שליט"א מופיעים ב"קול הלשון"

ישראל 073.295.1245 | USA 718.521.5231

לברורים בנושאי" בלבבי משכן אבנה"

ניתן לפנות לנייד 052.763.8588

או לדוא"ל:

info@bilvavi.net

שאלות בכל תחומי החיים בכלל והכרת הנפש בפרט
יתקבלו בברכה במערכת השו"ת ויועברו למורנו הרב שליט"א
הכתובת לשליחת שאלות:

rav@bilvavi.net